"512"

'హాల్ట్ ! హు కమ్స్ దేర్?'

('ఎవరావచ్చేది? నిలు' అని అర్థము.)

సర్కారు ఖజానాలోని గడియారం టంగుటంగున పదిసార్లు బదులుపలికింది.

వొట్టి భ్రమేనా ???

ఒకవిధమైన రిచ్చపాటులో పడ్డాడు—512.

ఆ స్టేషనుకు కొత్తగా ట్రాన్సుఫరయి వచ్చిన పోలీసు జవాను అతడు. అసలు పోలీసు నౌకరీకే కొత్త అని చెప్ప వచ్చు. అతనికి హితవు లేకపోయినా వచ్చిపడిం దీ ట్రాన్సుఫరు.

ఇక్కడకు వచ్చిన ఈ నెల్లాళ్ళుగా ఆ సబిన్స్పెక్టరు ముండావాడు అతనికి తరచు పల్లెలమీదనే కాగితాలడ్యూటీ వేసి ఇంటిపట్టున ఉండనీకుండా చేస్తున్నాడు. కొత్తగా కాపరానికి వచ్చిన భార్య, కొత్త ఊళ్ళల్లో తనతో ఒంటరిగా తిరిగి కాపురంచేయడానికి భయపడుతోందని జంకిన ఆ అబలకొరకు ఎంత త్యాగమైనా చేసి ఆమెశీలం కాపాడి రక్షిస్తానని అభయహస్తమిచ్చిన శూరుడు—512. కాని ఈ స్టేషనుకు వచ్చినదిలగాయతు సబిన్స్పెక్టరువైఖరే అతనికి కంటకంగా ఉంటోంది.

చలికాలం. చీకటిరాత్రి. రూపసియగు భార్యను ఇంటి దగ్గర ఒంటరిగా విడిచి తాను డ్యూటీచేయడానికి వచ్చే శాడు. సబిన్‌స్పెక్టరు ప్రవర్తన మంచిది గాదని లైనులో చెప్పుకొంటున్నారు. ఈవిధంగా తనను ఒంటరిగా విడిచి ఉద్యోగాలు చేసినట్టయితే, తానక్కడ ఉండలేననీ, పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతాననీ గోలచేయడం మొదలుపెట్టింది భార్య. కొంతకాలంవరకూ తనకు రాత్రిపూట డ్యూటీ తప్పించవలసిందని లోపాయికారీగా ఎంత ప్రార్థించుకొన్నా వినిపించుకొన్నాడు కాడు సబిన్‌స్పెక్టరు.

రాత్రి పదిగంటల కారంభమైన ఖజానాడ్యూటీ ఒంటిగంటకుగాని పూర్తికాదు. ఇంటికిపోవడం ఎప్పుడబ్బా!

చిరాకో, పరాకో, ఉండీ ఉండీ—

"హాల్ట్! హు కమ్స్ దేర్?"

అని మళ్ళా కామన్ ఇచ్చాడు.

పంచభూతాత్మకమైన శరీరం జెయిలుడ్యూటీలో బందీకృతమైపోయిందిగాని, అతని పంచప్రాణాలూ ఇంటి దగ్గర ఇల్లాలిచుట్టూ ఫారాతిరుగుతూనే ఉన్నవి.

"ఛీ! ఆడజాతి! పిరికిజాతి! పరాధీనమైన బ్రతుకు! తన శీలం తాను కాపాడుకోలేని ఆడదాని బ్రతుకు బ్రతుకేనా! మొగవాడయినవాడు ఆడదాన్ని ఎంతదూరమని కాపాడి రక్షించగలడు? పోలీసుజవానుల్లాగా ప్రతీఆడదానికీ

ఒక తుపాకీ సప్లయిచేసి ఆత్మరక్షణకోసరం తుపాకీగుండు గురిచేసి పేల్చడం సర్కారువారు నేర్పిస్తే బాగుండును.

దుర్మార్గు లెవరూ రాత్రిపూట ఒంటరిగా ఉండే సమయం కనిపెట్టి తన ఇంటిపైకి రావడం లేదుగదా! ఆ దుర్మార్గుల దౌర్జన్యానికి లోబడి తన ధర్మపత్ని గడగడ వొణికిపోవడం లేదుగదా! ఎదిరించడానికి ఆపెదగ్గర తుపాకీ కూడా లేకపోయెనే!"

తల పగిలిపోతోంది 512 కి.

దట్టంగా పెరిగిన చీకటిలో గాలికి కదిలే నల్లని చెట్లనుకూడా నమ్మలేక,

"హాల్ట్! హు కమ్స్ దేర్?"

అని వెర్రికేక పెట్టాడు 512.

తన కామన్ భార్య కాపురంచేసే ఇంటిదాకా వ్యాపిస్తుందా!

సబ్ జెయిలు ఇనపకమ్ములసందున కూనిదీర్ఘాలుతీసే పాట నిలిపి, హ, హ, హ అని వికటహాస్యం చేశాడు ఒక ఖయిదీ.

512 కి ఒళ్లు చుర్రుమనింది.

"నువ్వు ఏడనో కొత్త బిచ్చగాడివిలా ఉండావే" అన్నాడు ఖయిదీ.

ఉన్నమాట అంటే ఉలుకు ఎక్కువ. తను కొత్త పోలీసు జవాను సన్న సంగతి ఎట్లా తెలుసుకోగలిగాడు —

ఖయిదీ! తన అంతర మేమిటి? వాళ్ల అంతర మేమిటి? నోటి కెంత వస్తే అంతేనా! కొత్త బిచ్చగాడని తననిఎగ తాళి చేస్తాడా!

"నోరు మూసుకో" అని ఖయిదీని గద్ద

"హాల్ట్, హు కమ్స్ దేర్?"

అని మళ్లా అరిచాడు 512.

"అబ్బో!" అని సాగతీసి, పకపక నవ్వేడు ఖయిదీ!

చలికి ముడిచిపెట్టుకొని లాంతరుక్రీనీడని పడుకున్న వార్డరు లేచి చుట్ట ముట్టించాడు.

ఖాకీయూనిఫారం, నెత్తిన 512 నెంబరు ఎర్రటోపీ, నడుముకు సరికొత్త తోలుబెల్టూ, బెల్టుకు తగిలించిన మూడు జానల పొడుగు లాఠీ, కుడిభుజంమీద బాయ్‌నట్టు తగిలించి లోడ్డుచేసిన వొంటి నల్లి కేపు తుపాకీ! రైట్, లెఫ్ట్! రైట్, లెఫ్ట్! అడుగులు కొలుచుకొంటూ, మిసమిసలాడే త్రాచు పాముచురుకుదనంతో సబ్‌జెయిలుకూ, సర్కారుఖజానాకూ పారాయిస్తున్నాడు 512.

హాలులో వేలాడగట్టిన హరికేన్ లాంతరుదీపం కాంతిలో తన రెండుభుజాలకూ తగిలించిన ఇత్తడిబిళ్ల ఇంగ్లీషు అక్షరాలు తళతళ మెరిసిపోతున్నవి. పిక్కలకు చుట్టిన ఖాకీసాక్సు, కాళ్లకు తగిలించిన క్రోములెదరు తెల్ల చెప్పులూ బిర్రుతగిలి, అంత చికాకు[illegible]కొకవిధమైన ఉత్సాహాన్ని చేకూరుస్తున్నవి.

Hyderabad-27

రెండు లక్షల రూపాయల సర్కారునగదు గల ఖజానా. దొంగతనం, బందిపోటు, ఖూనీ వగైరా నేరాలు చేసిన ఖయిదీలు, జెయిలు బిల్డింగూ, ప్రపంచాన్నంతనీ చుట్టబెట్టిన బ్రహ్మాండమైన అంధకారమూ – ఇప్పుడు తన ఏలుబడికి లోబడి ఉన్నట్లేకదూ! అబ్బా! ఒక్క పోలీసు జవానుకు ఎంత నిరంకుశమైన అధికారం! "హాల్ట్" అని తాను సాదరుచేసే ఒక్క మూజువాణీ ఉత్తర్వు నతిక్రమించి తనను సమీపించడానికి ఆ చీకటికూడా గడగడలాడవలసినదే. లేకపోతే తనహస్తగ్రస్తమైన తుపాకీ ప్రయోజనమేమిటి?

నూనూగు మీసంమీద చేయి వేసుకొని సవరించుకొన్నాడు 512. మెత్తని నున్నని గడ్డం నిముకున్నాడు. ఉబికి పైకి పొంగే ఛాతీ విరుచుకొని, ఊపిరి లోపలికి ఎగపీల్చుకొన్నాడు. జెయిల్లో ఖయిదీలు దగ్గినా, సకిలించినాకూడా బడిపంతులు పిల్లకాయల్ని అదిలించినట్లు అదిలిస్తున్నాడు.

కాని, వీడెవడు? ఇనపకమ్ముల సందున ఇరుక్కొని కూడా తన అధికారానికి లోబడి ఉండేటట్లు లేడే!

దూరాన్న చెట్లగుబురులో సవ్వడి విని,

"హాల్ట్! హు కమ్స్ దేర్?"

అని వెర్రికేక పెట్టాడు 512.

"నీకు అస్తావిస్తమా ఏందయ్యా?" అని ప్రశ్నించాడు ఖయిదీ.

చీకటిలోకి గురిచేసిన తుపాకీ దింపి ఇనపకమ్ములవైపు తిరిగి గుడ్లెర్రచేశాడు - 512.

తోక లోటలోటలాడించుకొంటూ ఊరకుక్క ఒకటి లాంతరుకాంతిలో మెరిసింది.

"కాల్చక ఇంకా చూస్తావేందయ్యా" అని కడుపు పిసుక్కొంటూ నవ్వేడు ఖయిదీ.

"కిషన్"అని పలకరించాడు వార్డరు.

"నేను జెయిల్లోపడ్డ ఈ రెండునెలలుగా నువ్వు నాకు అగపడలేదు - నువ్వేమయినా కొత్తగా చేరినావా ఏందయ్యా ఈ పోలీసుల్లో? నువ్వీనౌకరీకి లాయఖు కావే?" అని రిమార్కు చేశాడు ఖయిదీ.

కిషన్‌సింగు రసపుత్రరక్తం సలసలలాడింది. తా నింకా సార్జంటుగానూ, సబిన్‌స్పెక్టరుగానూ ప్రమోషన్ అయి పైకి పోవాలనుకొంటుంటే, కానిస్టేబిలు నౌకరీకికూడా లాయఖు కాదంటాడా ఈ ఖయిదీ! వీణ్ణి ఈపాటున కాల్చి పారేసినా దోషమున్నదా?

"తేపతేపకూ తుపాకీ గురిచేస్తావు. ఎంతమందిని కాలుస్తావేందయ్యా?"అని ఇంకా ఎగతాళిగానే మాట్లాడుతున్నాడు ఖయిదీ.

"అధనప్రసంగం చేస్తివా - ముందు నిన్ను కాలుస్తా చూడు" అన్నాడు 512.

"నిదానించు, నిదానించవయ్యా మొనగాడా" అన్నాడు ఖయిదీ.

"ఎంత మొండి ముండాకొడుకువురా" అని నోట్లో చుట్ట తీసి కొడి దులిపాడు వార్డరు.

"ఎవ రీ ఖయిదీ ? పేరు చెప్పు వార్డర్" అన్నాడు 512.

"నాపేరు యానాది ఆదిగాడు. రాసుకో" అన్నాడు ఖయిదీ.

"వీడు చేసిన నేర మేమిటి వార్డర్ ?" అన్నాడు 512.

"నే చేసిన నేరం చెప్పితే పోతుంది గాని నువ్వు పసివాడివిలాగా ఉంటావే, నీకు పెళ్లి అయిందటయ్యా పోలీ సాయనా"అని అడిగాడు ఖయిదీ.

అదుగో ! తన పెళ్లిసంగతి ఈ కుంక కెందుకూ !

"అయిందిరా"అని వార్డ రే జవాబు చెప్పాడు.

"భార్య సంసారానికి రాలేదా ?" అని క్రాస్ చేశాడు ఖయిదీ.

"వచ్చిం" దన్నాడు వార్డరు.

512 ఒంటిమీద తేళ్లూ, జెర్రెలూ పాకి పోతున్నవి.

"అయితే, అప రేత్రికాడ ఆపిల్లని ఇంటికాడ ఇడిపించి నువ్వీడ ఉద్దోగంచేయడానికి తయా రయినావంటయ్యా మొనగాడా" అన్నాడు ఖయిదీ.

తన తుపాకీగుండుకు ఆరాత్రి ఆదిగాడి ఆయువు మూడిం దనుకొన్నాడు 512.

"ఆదిగా" అని పలకరించాడు వార్డరు.

"అదే యానాదివాడయి, యానాదికులంలో పుట్టిన మొనగాడయితే, ఉద్యోగాలు కాదు, ఊళ్లేలటాలు కాదు; మిన్ను విరిగి మీదపడ్డా కట్టుకొన్న ఆడదాన్ని ఇడిపించి ఉండగలడయ్యా వార్డరయ్యా" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"ఆమాటమాత్రం నిజం" అన్నాడు వార్డరు.

"ఒరే! యానాదీ! ఇది సర్కారు జెయిలు. నీవు ఖయిదీవి. అర్ధరాత్రిపొద్దు. గలభా చేస్తున్నావు. నాచేతిలో తుపాకీ గమనించావా? భద్రం." అని ఆక్రోశం పట్టలేక మీదికి రాబోయాడు 512.

"రావోయి రావోయిరా – చందురూడా
రావోయి రావోయిరా – చందమామా."

అని చీకటి చించుకొని ఒకమధురగానం గాలిపాటుకు జెయిలుమీదికి దూకింది.

"హాల్ట్! హు కమ్స్ దేర్!"

అని కాషన్ ఇవ్వాలని 512 ప్రయత్నించాడు కాని చీకట్లో తిరిగే తియ్యని పాట అతని కర్ణపుటాలలో పడేవరకు ఉక్కిరి బిక్కిరయి అతని గొంతుకు పెగలలేదు.

అరమోడ్పు కన్దోయితో వార్డరు చుట్టపొగ దీర్ఘంగా పీల్చి నిదానంగా విడిచాడు.

చీకటి గుబురులో విహరించే తీయని పాటకు చప

ట్లతో తాళంవేస్తూ ఇనపకమ్ములలోని కాపాన్వ మిస్తు న్నాడు ఆదిగాడు.

"రావోకు రావోకు
రాహు పొంచున్నాడు త్రోవలోన
ఆకొక్క పైనాను అల్లాడ కున్నాది
మబ్బుల్లపై నేమొ మాయ గప్పేసింది.
రావోకురా—"

అని చీకటి ఇంకా పాడుతూనే ఉన్నది.

512 కి అర్థం కావడం లేదు. "హాల్ట్! హు కమ్స్ దేర్!" అని కాషన్ ఇవ్వడమూ, మానడమూ!

"అందుకోరా ఆదిగా" అన్నాడు వార్డరు.

"తెల్లన్ని నీకాంతి నల్లనయ్యేనురా
చల్లన్ని నీమోము సన్నగిల్లేనురా
రావోకురా—"

అని ఆదిగాడు అందుకొని పాటలో పాట కలిపేడు.

"పరమరాకాసిరా" అని చీకట్లో పలికే పలుకే, "పరమ రాకాసిరా" అని జయిలు కమ్ముల్లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నది.

"మిత్తిలా నినుబట్టి మింగబొయ్యేనురా
రావోకురా, రావోకురా, రావోకురా."

అని ఏకంఠం ఎక్కడనుండి పలుకుతున్నదో భేదం తెలియకుండా బయట చీకట్లోనూ, లోపల జయిల్లోనూ ఒకేపాట బయల్దేరి ఆకాశమంతా ఆవరించింది.

అంతా అయోమయంగా ఉంది 512 కి.

"పోలీసాయనా" అని పలకరించాడు ఆదిగాడు.

ఆదిగాడు అంతటి పాటకుడా! మరి ఆ చీకట్లో పాడే మనిషి ఎవరు? ఎవరో స్త్రీకంఠంలా ఉన్నదే!

అర్ధరాత్రిసమయంలో ఆడమనిషి ఒంటరిగా జయిలు దగ్గర కెందుకు వస్తున్నట్లు? సరిగా ఆ మనిషి పాడినపాటే ఇక్కడ వీడుకూడా పాడుతున్నాడే.

512 కి ఆశ్చర్యమైపోతోంది.

"తీసుకో, తుపాకీ తీసుకో" అన్నాడు ఆదిగాడు.

512 కి ఆదిగాడంటే అయిదు నిమిషాలకు పూర్వం ఉండిన అభిప్రాయం ఇప్పు డెక్కడికో పారిపోయినట్టనిపించింది. కాని తుపాకీ తీసుకోమంటా డేమిటి?

చెట్లసందున మెదిలే మనిషి సవ్వడి గమనింపనేలేక పోతున్నాడు 512.

" ఆట్టు – ఊ – కంచుదే –" అని పకపక నవ్వేడు ఆదిగాడు.

మళ్లా కుక్క ఏదయినా తిరుగుతున్నదా అని కలయ చూచాడు 512.

"చూస్తా వేందయ్యా పోలీసాయనా! దగ్గరకి వచ్చేసింది రాకాసి.....

"పరమరాకాసిరా పరమరాకాసిరా__"

అని పాడుతూ "ఊ! కొట్టు, కొట్టు"అని గలభా చేస్తున్నాడు ఆదిగాడు.

చుట్ట పారేసి, మంచినీళ్లు పుక్కిలించాడు వార్డరు.

"వచ్చె వచ్చె, మీదబడి
మిత్తిలా నినుబట్టి మింగబోయ్యేనురా.
కాల్చేయవయ్యా, తుపాకీ పేల్చేయవయ్యా."

అని అదిలిస్తున్నాడు ఆదిగాడు.

ఏమిటీ యానాదివాడి ఆగడం? ఊరుకున్నకొద్దీ మితిమీరుతున్నదే వీడి వ్యవహారం!

512 చూపు చీకట్లోనే చిందులాడింది. చీకటికంటె నల్లనిచీర, చీరకంటె చిక్కని శరీరకాంతి, శరీరకాంతిని తలదన్నే శిరోజపుంజం, శిరోజపుంజాన్ని వెలిగించే శిరీష కుసుమాలు – ఆ మనిషి సెంట్రీని సమీపించినకొద్దీ,

"హాల్ట్" అని కాషన్ ఇవ్వాలనిగాని, తుపాకీ తీసుకోవాలనిగాని ఈసారి 512 మరిచిపోయాడు.

"వార్డర్! ఎవరీమనిషి?" అని అడిగాడు 512.

వార్డరు జవాబు చెప్పేలోపలనే,

"నా అగచాట్లన్నిటికీ ఈ రాకాసిముండే కారణం. ముందు దీన్ని కాల్చి పారెయ్యి." అన్నాడు ఆదిగాడు.

"ఈ మనిషి నీకేం గావాలిరా" అని అడిగాడు 512.

"చస్తే బూడిద కావా" లన్నాడు ఆదిగాడు.

"కిషన్! ఈ మనిషి ఆదిగాడి భార్య. ప్రతిపూటా ఇక్కడకు వచ్చి పెనిమిటిని చూచి పోతూఉంటుంది" అన్నాడు వార్డరు.

"నా పలుకు వినవై తివోయీ రాకుమారా,
నీ ఉసురు నేతీతునోయీ, రాకుమారా..."

అని పాడి నాట్యంచేసింది ఆడమనిషి. దానికి మతి భ్రమించింది గాబోలు ననుకొన్నాడు 512.

"దీనికి ఉన్మాదమయ్యా పోలీసాయనా!" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"ఛీ! నోరుమూయ్" అన్నాడు వార్డరు.

"మామా......" అని పిలిచింది, ఆడమనిషి.

"ఏమే—"

"ఈపొద్దు మాఅమ్మగారు ఇంటికాడ పండగచేసుకోని అప్పచ్చులు పెట్టిందే. నీకోసరం మూటకట్టుకొని తెచ్చా" అని ఆదిగాణ్ణి సమీపించింది వాడిభార్య.

"ఆ! ఆ! నిలబడు" అని ఖంగారుపడుతూ అటకాయించింది 512 అధికారం.

"ఆ పోలీసాయనక్కూడా రెండు అప్పచ్చులు లంచం పెట్టవే పిల్లా" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"వార్డర్, ఖయిదీల కిట్లా పెట్టవచ్చునా" అని అడిగాడు 512.

"వార్డరయ్యా! ఈ పోలీసాయన ఇప్పుడే ఓడ దిగి వచ్చినట్టుండాడే" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"జెయిలుసూపరెంటుగారు వీడి విషయమై చూసీ చూడనట్టు ఉండుమన్నారు. ఆ మనిషి వీడి భార్య. వీణ్ణి

అరెస్టుచేసినప్పటినుండీ ఆమనిషి సూపరెంటుగారి ఇంటికాడనే పనిచేసుకొంటూ పెనిమిటిని విడిచిపెట్టి పోలేక ఇక్కడనే పడిఉన్నది. పోనియ్యి'' అన్నాడు వార్డరు.

''అసలు వీణ్ణెందుకు అరెస్టుచేశారు?'' అని అడిగాడు 512.

''నీలాంటి ఒక పోలీసు కానిస్టేబులును తుపాకితో కాల్చి చంపేసినందుకు'' అన్నాడు ఖయిదీ.

''ఆ(——'' అని ఉలిక్కిపడ్డాడు 512.

తనవంటి పోలీసు కానిస్టేబిలంటాడు. ఏమి వీడి పొగరనుకొన్నాడు 512.

''కానిస్టేబిలు వెంకటసామి వీడిభార్య ఈ లక్ష్మిని బలవంతంగా పట్టుకోబోయేవరకు వీడు తుపాకితో కాల్చి చంపేశాడు'' అన్నాడు వార్డరు.

ఠంగుమని సెంట్రీగడియారం కొట్టింది.

''సత్యం! సత్యం! నా ఏలినవాడా!'' అన్నది లక్ష్మి.

''వీళ్లది యూనాదికులమైనా, మొదటినుండీ వీళ్లు వీథినాటకాలూ, భాగోతాలూ, పాటలూ నేర్చుకొని, ఊరూరా నాటకాలాడి జీవనం చేసుకొనేవాళ్లు'' అన్నాడు వార్డరు.

''లక్ష్మికంఠం కోకిలకంఠం'' అన్నాడు 512.

''దాని ఆటా, దాని పాటా ఇవే దానికి వండ తెచ్చి పెట్టినవి. వెంకటసామి రాడీముండాకొడుకు. దాని వెంట బడ్డాడు.''

"..................."

"ఒకరోజు సంజచీకటికాడ వీళ్ళిద్దరూ పొరుగూరు నుండి యానాదిపాలేనికి పోతుంటే ఒంటరిగా చిక్కేవరకు తన పోలీసుఅధికారం చూపి ఆదిగాణ్ణి చెట్టుమొదట్లో విరిచి కట్టి, లక్ష్మిని పట్టుకోబోయాడు వెంకటసామి—" అన్నాడు వార్డరు.

"మామా. నాకు భయమాతున్నదే" అన్నది లక్ష్మి.

"గమ్మున ఉండు. ఆపెద్దమనిషిని చెప్పనియ్యి—" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"వార్డర్" అన్నాడు 512.

"లక్ష్మి తిరగబడి వెంకటసామిమీద రాళ్లు రువ్విందట. వెంకటసామికి ఒళ్ళు మండి దాన్ని జుట్టుపట్టుకొని బరబర లాక్కొని వచ్చాడట. ఇంతలో కట్టినకట్లు ఎట్లా విప్పుకొన్నాడో ఆదిగాడు, విప్పుకొని కిందపెట్టిన వెంకటసామి తుపాకి తీసుకొని అతన్ని డొక్కలో ఒకగుండు పేల్చి భార్యని తీసుకొనిపోయాడట" అన్నాడు వార్డరు.

"విన్నావా పోలీసాయనా—హుం" అని మీసం దువ్వేడు ఆదిగాడు.

"అట్లయితే వీడిమీద కేసెందుకు?" అని సందేహం కలిగి అడిగాడు 512.

"మనం చేసినపని చట్టం ఒప్పుకోదంట" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"కేసు విచారణ పూర్తి అయింది. ఉరిశిక్ష చెప్పారు. రేపో ఎల్లుండో హైకోర్టునుండి ఉత్తర్వులు రావాలి" అన్నాడు వార్డరు.

512 కి గుండె పగిలింది.

"నే చస్తే చచ్చానుగాని పోలీసాయనా - నువ్వే చెప్పు న్యాయం. ఇందులో నే చేసిన నేర మేమిటో. అదే నీ పెళ్లాం అయిందనుకో, ఏం చేస్తావయ్యా-" అని అడిగాడు ఆదిగాడు.

జెయిలుకమ్ముల చాటున ఉండిపోయాడుగాని, లేకుంటే ఆప్రశ్నకు ఆదిగాణ్ణి పొడిచిపారేసేటం లన్నంత రోషం వచ్చింది 512 కి.

"ఛీ! నోరుమూయ్" అనిమాత్రం కసురుకొని ఊరుకొన్నాడు 512.

"మామా! నీకో మంచిమాట చెప్తాను, ఏమిస్తా" వన్నది లక్ష్మి.

"మంచిమాటే అయితే కమ్మటి ముద్దిస్తా" నన్నాడు ఆదిగాడు.

"మామా! మా అమ్మగారు రహస్యంగా చెప్పినారు. ఎక్కడా అనవద్దన్నారు. పైకోర్టునుండి ఈసందె కాడ ఉత్తర్వులు వచ్చినవట. కేసు కొట్టివేశారట. నిన్ను తెల్ల

వారి ఇడిపిస్తారంట. ఇదిగో! అప్పచ్చులు-" అని మెల్లంగా చెప్పింది లచ్మి.

"ఆ! నిజమేనా..." అని గంతువేశాడు ఆదిగాడు.

"నిజమే మామా. హైకోర్టువారు పోలీసువారి సాక్ష్యం నమ్మలేదట. మన సాక్ష్యమే నమ్మినారంట-" అన్నది లచ్మి.

"అదీ రంగా! దేవు డెక్కడున్నాడురా, రంగా" అన్నాడు ఆదిగాడు.

"అరవబోక" అన్నది లచ్మి.

"ఆదిగా" అన్నాడు 512.

"మామా, ని న్నిడిపించినారంటే రేపే—

"ఆడనీ సుక్కాని
ఈడనే గడయేసి
పడవెక్కి భద్రాద్రి కెడదామా,
భద్రాద్రి రాముణ్ణి గొలుతామా."

అని పాట ఆరంభించి మళ్లీ నాట్యంచేసింది లచ్మి.

512 గడియారంగంటలు, నిమిషాలు, సెకండ్లు లెక్క పెట్టుకొంటున్నాడు.

ఇల్లూ, ఇంటిదగ్గర భార్యా, సబిన్‌స్పెక్టరూ, తన డ్యూటీ మళ్ళా సింహావలోకనంలోనికి వచ్చినవి.

గడియారం టంగున ఒంటిగంట కొట్టి 512 కి డ్యూటీ మార్చింది. ఇక జెయిలుదగ్గర క్షణం నిలవలేక పోయాడు 512. ఆదిగాడు తన దృష్టిలో ఒక మహాయోధుడులాగా

ప్రకాశించి పోతున్నాడు. వాడు చేసిన సాహసకార్యం తన పాలిటి కొక తారకమంత్రంలా తోచింది.

భుజంమీద తుపాకీ పెట్టుకొని ఎట్లా వెళ్ళేడో - తన శరీరం తనకు తెలియనిస్థితిలో ఇంటికి వెళ్ళేడు.

సబినస్పెక్టరు కాదు - బ్రహ్మదేవుడయినా తను లేని సమయంలో తన ఇంటివాకిట మెదిలినట్టయితే కాల్చిపారేస్తానంటూ అంగలువేస్తున్నాడు 512.

వీధి వాకిటికి పోయి తలెత్తి చూచేవరకు తన వరాండాలో ఒక మనిషి నిలబడి, 512 కి కనిపించాడు. 'ఎవరువా' రని కేక పెట్టాడు 512.

ఢాం ఢాం అని రెండు తుపాకిగుళ్లు ఏకకాలంలో పేలినవి.

లైనులో నిద్రించే జనం లేచి గుమిగూడి చీకట్లో లాంతరు దీపంలో వెతికారు. కాలిమీద తగిలిన గుండు దెబ్బకు నెత్తురు వరదలై, వాకిట్లోనే పడిపోయి ఉన్నాడు 512 ఒక్కడూను.

ఇంట్లోకి పోయి చూడగా, తలుపులు తెరచి ఎవ్వరూ లేక ఇల్లంతా బావురుమన్నది.